

22.10.2013

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

(91/2013)

Tárgy: A cseh Szenátus indokolással ellátott véleménye az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

A szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv 6. cikkének megfelelően a nemzeti parlamentek a jogalkotási aktus tervezetének továbbításától számított nyolc héten belül indokolással ellátott véleményt küldhetnek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökeinek, amelyben ismertetik azokat az okokat, amelyek alapján az adott tervezetet nem tartják összeegyeztethetőnek a szubszidiaritás elvével.

Az Európai Parlament eljárási szabályzata alapján a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása tekintetében a Jogi Bizottság az illetékes bizottság.

Tájékoztatásképpen mellékletben közöljük a cseh Szenátusnak a fentebb megjelölt tervezetről szóló, indokolással ellátott véleményét.

**A CSEH
KÖZTÁRSASÁG PARLAMENTJÉNEK SZENÁTUSA**

9. ÜLÉSSZAK

A SZENÁTUS HATÁROZATA

345. sz. HATÁROZAT

elfogadta a 2013. október 9-i 14. ülés

**az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló
tanácsi rendeletre irányuló javaslatról
(082/09. sz. szenátusi sajtóközlemény)**

A Szenátus

I.

1. arra a következtetésre jutott,

hogy a rendelet tervezete nem egyeztethető össze az Európai Unióról szóló szerződés 5 cikkének (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritás elvével, mivel a Bizottság nem támasztotta alá sem az Európai Ügyészség létrehozására irányuló uniós szintű fellépés szükségességét, sem azt, hogy ennek létrehozása többletértéket teremtene, különösen a létrehozatalához és működéséhez kapcsolódó problémára tekintettel; ezért

2. elfogadja

a Szerződésekhez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv 6. cikkének megfelelő **indokolással ellátott véleményt** a rendelet tervezetének a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetlenségéről, jelen határozat II. pont (1)–(5) bekezdéseiben foglalt indokok alapján;

II.

1. nem ért egyet

a Bizottságnak az Ügyészség létrehozásának alátámasztására szolgáló azon kijelentésével, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekkel kapcsolatos vádemelés a tagállamokban nem kielégítő, illetve szórványosan fordul elő, mivel a Szenátus véleménye szerint ez a kijelentés általában véve a bűncselekmények bármely területére vonatkozóan megtehető, és az Ügyészség létrehozása a bemutatott helyzet okaira nem nyújt megoldást, mivel:

- a tagállamok közötti különbségeket elsősorban a jogszabályaik különbözősége, és általában a bírósági és közigazgatási rendszereik működésének – a többek közt a gazdasági és igazgatási feltételekből adódó – eltérései okozzák, melyeket a rendelet nem képes megszüntetni; továbbá
- az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények miatti vádemelés eredményességét mindenekelőtt a különböző típusú pénzügyi bűncselekmények felderítésével kapcsolatos általános nehézségek befolyásolják, ami azonban nem kapcsolódik konkrétan és kizárólagosan az Unió költségvetéséből származó vagy abba befolyó pénzügyi eszközök kezeléséhez;

2. felteszi a kérdést,

hogyan az Ügyészség létrehozása valóban többletértéket hoz-e létre, különös tekintettel az alábbiakra:

- az Ügyészség teljes mértékben a jelenleg rendelkezésre álló információforrásoktól függ majd, és tevékenységének hatékonysága továbbra is a tagállami hatóságok hatékony működésén múlik;
- bár a rendelet törekszik arra, hogy a tagállamok jogát a lehető legnagyobb mértékben tiszteletben tartsa, a rendelet alkalmazása a büntetőeljárásokat hosszadalmasabbá és bonyolultabbá fogja tenni, például amiatt, hogy szükséges lesz a rendelet értelmezésével kapcsolatban az Európai Bírósághoz fordulni előzetes döntéshozatalra szoruló kérdésekkel, illetve a központi európai ügyész részére az irányítás és a döntéshozatal elősegítése céljából szükséges fordítások elkészítése miatt;
- az Ügyészség működésével kapcsolatos jogi kétértelműségek az eljárási hibák számának növekedéséhez vezethetnek, ami megakadályozhatja a bűnelkövetők felelősségre vonását;
- az eljárási követelmények lazítása (például a bizonyítékok felhasználásának kötelezettsége abban az esetben is, ha azt nem az eljárást folytató bíróság helye szerinti tagállam nemzeti jogának megfelelően szerezték be) idővel a váderedményesség növekedéséhez vezethet;

3. elismeri,

hogyan abban az esetben, ha a vádemelésre több tagállamban kerül sor, az érintett tagállamok delegált európai ügyészei között ugyanazon hivatal részeként folytatott együttműködés a jelenlegi eszközöknél hatékonyabbnak és gyorsabbnak bizonyulhat; azonban a Bizottság azt javasolja, hogy az Ügyészség hatáskörét terjesszék ki az egyetlen tagállammal kapcsolatban lévő bűncselekményekre, és nem szolgáltató információt arról, hogy a gyakorlatban milyen gyakran történik vádemelés egyszerre több tagállamban az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmény miatt;

4. úgy véli,

hogyan a tagállamok bűnügyi igazságszolgáltatási hatóságai közötti együttműködésre

irányuló jelenlegi mechanizmusok megerősítése és elmélyítése az Unió pénzügyi érdekeit hatékonyabban védi, mivel ezek a mechanizmusok – melyeket részben csak a közelmúltban hoztak létre – hatékonyabban alkalmazhatók; ezt többek közt elősegítheti igazgatási kapacitásuk megerősítése és a tagállami hatóságok számára nyújtott információs és elemzési támogatás kibővítése;

5. megállapítja

ezért, hogy a rendelettervezet idő előtti; ezzel összefüggésben a Szenátus felhívja a figyelmet arra, hogy az Eurojust legutóbbi reformjának teljes körű végrehajtása és kiértékelése még nem történt meg, következésképpen ezek elégtelenségére vonatkozóan következtetést levonni nem lehet;

6. rámutat arra,

hogy a rendelet sértheti a Cseh Köztársaság alkotmányos rendje, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény által garantált alapvető jogok védelmét (és ennek következtében az Európai Unió Alapjogi Chartáját is sértheti), különösen a törvényes bíróhoz való jog tekintetében, melyet érinthet az európai ügyészek az illetékes nemzeti bíróság kiválasztásával kapcsolatos széleskörű mérlegelési joga, továbbá a tisztességes tárgyaláshoz való jog tekintetében, melyet érinthet az Ügyészség egyfokozatú határozathozatali rendszere, a határozatokkal szembeni jogorvoslatra vonatkozó részletes szabályok hiánya a javaslatban, továbbá az európai ügyéssel szembeni elfogultsági kifogás elbírálására irányuló eljárás szabályainak teljes hiánya, a bírósági felülvizsgálatot kivéve;

7. ezért felszólítja

a Bizottságot, hogy végezzen részletesebb vizsgálatot a rendeletnek az egyes tagállamok alkotmányjogára gyakorolt hatásáról, és ennek megfelelően vizsgálja felül a javaslatot;

8. tanácsosnak tartja,

hogy a részletes vizsgálat elvégzése során folytassanak mélyreható vitát az Ügyészség létrehozásának lehetőségéről, illetve ennek módjáról, a tagállamoknak a bűnügyi igazságszolgáltatás terén szerzett tapasztalatain alapuló észrevételeinek a legteljesebb mértékű tiszteletben tartása mellett;

9. javasolja,

hogy a nemzeti büntetőjog alkalmazhatóságával kapcsolatos bizonytalanságok minimalizálása érdekében a rendeletben foglalt anyagi jogi rendelkezések és a nemzeti jog közötti kapcsolat kérdését vagy maga a rendelet szabályozza, vagy pedig ezt kifejezetten hagyja a tagállamokra;

10. követeli,

hogy az Ügyészség harmadok országokkal szemben kizárólag a tagállami hatóságokon keresztül lépjen fel;

11. megjegyzi,

hogy az Ügyészség által kezelt személyes adatok védelmének szabályozásának összhangban kell állnia a személyes adatok uniós szintű védelmének jelenleg folyamatban lévő reformjával;

III.

1. kéri

a kormányt, hogy tájékoztassa a Szenátust álláspontjának figyelembe vételéről, valamint a tárgyalásokban bekövetkező további fejleményekről;

2. felhatalmazza

a Szenátus elnökét, hogy továbbítsa ezt az indokolással ellátott véleményt az Európai Bizottság, az Európai Parlament, és a Tanács elnökének.